

واکنش‌ها به توهین شبکه سعودی به رهبران مقاومت

حملات تروریستی خونین معرفی کرد. بر اساس گزارش فارس، قتل عام بیش از ۴۲ هزار نفر از مردم غزه جایی در این گزارش نداشته است. جنبش حماس در بیانیه‌ای با ابراز نفرت از این گزارش، آن را یک فروپاشی اخلاقی برای این شبکه و مدیرانش دانست و خواستار عذرخواهی این شبکه شد. تجمعی نیز از سوی مردم عراق در برابر دفتر این شبکه در منطقه دانشگاه بغداد برگزار شد که در نتیجه آن، دفتر mbc کشیده شد. اداره رسانه و ارتباطات عراق نیز از لغو مجوز فعالیت شبکه «ام‌بی‌سی» عربستان در عراق و توقف فعالیت آن به دنبال پخش این گزارش خبر داد.

شبکه تلویزیونی MBC که مرکز آن در ریاض، عربستان قرار دارد، در گزارش آخر هفته با عنوان «هزاره خلاصی از تروریست‌ها» که شبه‌شب پخش شد، رهبران مقاومت اسلامی را تروریست نامید. به گزارش فارس، در این گزارش شهیدان سیدحسن نصرالله، قاسم سلیمانی، ابومهدی المهندس، اسماعیل هنیه، یحیی السنوار و دیگر شهیدای شاخص مقاومت را تروریست نامید؛ اهانتی که با واکنش شدید کاربران عربی در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی همراه شد. این شبکه سعودی، یحیی السنوار را قصاب خان‌یونس و شهید صالح العاروری را مسئول

۴ بولدورز نظامی، یک خودروی زرهی و یک نفربر منهدم و دو پهباد از نوع «هرمس ۴۵۰» سرنگون شده‌اند. این آمار شامل خسارات دشمن در پایگاه‌ها و مواضع نظامی در مرز لبنان و فلسطین و در عمق سرزمین‌های اشغالی نیست. در این بیانیه همچنین آمده است: براساس دستورهای فرماندهی مقاومت اسلامی، اتاق عملیات مقاومت اسلامی اعلام می‌کند که به مرله‌ای جدید و تصاعدی در مواجهه با دشمن اسرائیلی وارد شده است.

حمله به اردوگاه جبالیا

درگیری‌های نامتقارن در مناطق مختلف غزه ادامه دارد و تحلیلگران انتظار دارند که با شهادت یحیی السنوار در درگیری مستقیم با سربازان اسرائیلی، شدت درگیری در نوار غزه افزایش پیدا کند. بر اساس اخبار منابع فلسطینی، مقاومت در جبالیا واقع در شمال غزه دو تانک مراکوی نیروی زمینی اسرائیل را هدف قرار داد. رژیم صهیونیستی دیروز با توپخانه و بمباران، به اردوگاه اولرگان جبالیا حمله کرد که حداقل ۳۳ کشته بر جا گذاشت.

درگیری زمینی در جنوب لبنان

تجاوز زمینی اسرائیل به جنوب لبنان و درگیری با مقاومت با شدت ادامه دارد. به گزارش تسنیم، اتاق عملیات مقاومت لبنان با انتشار بیانیه‌ای، خسارات واردشده به ارتش اسرائیل را اعلام کرد: مجموع خسارات دشمن حدود ۵۵ کشته و بیش از ۵۰۰ زخمی از میان فرماندهان و سربازان ارتش دشمن اسرائیلی برآورد شده است. طبق این بیانیه، همچنین ۲۰ تانک مراکوا،

و توسعه استفاده کنیم؟ این مبارزات و درگیری‌ها چه در سطح داخلی و چه در سطح خارجی تنها موقعیت‌ها و فرصت‌ها را ما گرفته است. این درگیری‌ها برای ایران و برای جمهوری اسلامی چه دستاوردی داشته است؟ اصل بحث پزشک‌های همین موضوع است. «نعیمی پور به این موضوع هم اشاره می‌کند که وفای ملی به چگونگی حل مشکلات کشور برای رسیدن به احساس همدلی یا ساختار حاکم می‌پردازد: «این درحالیست که جریان تندرو که اندکی دستش از قدرت کوتاه شده و حتی جریان مقلان اوفاق را به معنای بازگشت خود به قدرت و حضور خود تفسیر می‌کند، بسیدن به راه‌های مؤثر برای منافع کشور مدنظرشان نیست. متأسفانه برخی جریان‌های سیاسی وفای را پنهان کرده اند که سیاست و سلیقه خود را پیش برده و به نفعی دیگران بپردازند. در حالی که پزشک‌های می‌گوید برای منافع ایران همکاری کنیم تا بتوانیم کشور را بسازیم و با جهان هم تعامل کنیم تا از این رهگذر مشکلات مردم رفع شود.»

این فعال سیاسی اصلاح‌طلب نسبت به این موضوع که آمار افرادی که در انتخابات شرکت نکرده‌اند ۵۰ درصد اعلام شده را مورد انتقاد قرار می‌دهد: «با غلو کردن مشکلات کشور حل نمی‌شود و تنها باید بر واقعیات تمرکز کرد. این آمار ۵۰ درصدی از کجا آمده است؟ باید بگویند که چرا به این عدد استناد می‌شود؟ در کدام کشور ۱۰۰ درصد مردم رای می‌دهند؟ به نظر من متوسط شرکت مردم ایران در انتخابات ۶۵ درصد بوده و هرگز ۱۰۰ درصد نبوده است. بنابراین باید این موضوع را شفاف کنند که چرا به ۵۰ درصد استناد می‌کنند؟ ۵۰ درصد عدد بزرگی است، چرا باید این کار را بکنیم؟»

او معتقد است دلیل اکثر افراد قهر کرده با صندوق‌های رای، مشکلات اقتصادی و معیشتی است و این مسئله در اکثر نظرسنجی‌ها به اثبات رسیده است: «البته درصدی هم هستند که برای شان آزادی‌های سیاسی و اجتماعی مهم است اما این تعداد ۵۰ درصد نیستند. نکته آن است که علت عدم رفع مشکلات اقتصادی، نبود وفای است؛ به این معنا که نوعی پوپولیسم مخرب به اصطلاح سیاسی در اردوگاه‌های سیاسی کشور وجود دارد به همین دلیل وقتی مسئله‌ای مطرح می‌شود گروه‌های سیاسی به جای ارائه راهکار یا یکدیگر مقابله کرده و می‌خواهند حرف خود را به کرسی بنشانند. «نعیمی پور این راه می‌گوید که از زمان روی کار آمدن پزشک‌های گروه‌های تندرو سعی می‌کنند فضای سیاسی را با ادبیات خود پر کنند و بر اساس آن طرف مقابل خود را بزنند بدون آنکه برای شان مهم باشد این رفتار آنها چه تأثیری بر اقتصاد کشور می‌گذارد.

او علت سهیم‌خواهی جریان‌های مختلف را ماندگاری در قدرت بدون توجه به منافع مردم می‌داند: «مثلاً در موضوع گشت ارشاد که حتماً هم باید جلوی آن گرفته شود، عده‌ای دوست دارند گشت ارشاد باشد تا بگویند آنچه ما می‌خواهیم نیست بدون آنکه برای شان مهم باشد که چنین روندی به کجا ختم می‌شود.» نماینده پیشین مجلس تأکید می‌کند که وفای ملی باید حول این موضوع باشد که مردم ایران به آرامش یک‌دست سیاست در اقتصاد، سیاست و فضای مجازی برسند و رسانه‌ها هم از ایجاد تنش و التهاب در جامعه حذر کنند: «امروز یکی از مهم‌ترین موضوعات کشور این است که آیا اسرائیل نسبت به یک حمله بزرگ اقدام می‌کند و ایران درگیر جنگ می‌شود یا نه؟ اینکه چه فردی وزیر و مدیر کل شود خیلی هم برای جامعه مهم نیست. در چنین فضایی باید ذهن مردم را نسبت به خسارات جنگ آگاه و اعلام کرد که باید چه کنیم تا دشمن بر کشور ما طمع نکند. بنابراین وفای به معنای بهره‌مندی یا جناح مشخص نیست بلکه وفای برای ایران و حل مشکلات مردم است و باید نسبت به حل مسائل مردم اقدام کرد. همچنین وفای حکومت با مردم هم برای استحکام دور نگه داشتن طمع دشمن نسبت به ایران ضروری است. هر زمان به این نقطه رسیدیم وفای معنا می‌یابد.»

برخی در داخل بر توفیق هستند

سیدرضا کریمی، عضو شورای مرکزی جامعه روحانیت مبارز و مشاور عالی وزیر کشور در دولت روحانی هم معتقد است که در اولین قدم ضروری است مسئولان کشور زمان اقدامات مسئولیتی خود را بررسی کرده و قصورهایی که احتمالاً داشته‌اند را بپذیرند و برای حل مسائل راهکار ارائه دهند. او به هم‌پهن می‌گوید: «در مکتب اسلام یک بحثی داریم که می‌گوید «لِکُلِّ شَيْءٍ أَقْفَةٌ» یعنی هر چیزی آفت و آسیبی دارد که باعث می‌شود آن مسئله کارآمدی نداشته باشد.

احمد عربانی

تفاوت تولید فیلم‌های فاخر سینمایی و هم‌چنین نمایش خانگی در این روزها!

«نمایش خانگی»

نگاه تحلیلیگر

یک فوجان آب خنک

درباره موضع‌گیری اتحادیه اروپا درباره جزایر سه‌گانه ایران

عملاً از دست می‌رود. در شرایط رابطه تنش‌آلود غرب و ایران، امارات یکی از دو کریدور اصلی تجارت و معاملات پولی و اقتصادی ایران است و همین امر ایران را وامی‌دارد که با امارات کج‌دورم‌بزرز برخورد کند.

۲ ادعای ارضی امارات به جزایر سه‌گانه نوعی اجرای یک ماموریت است که از سوی اروپا و آمریکا پیگیری می‌شود و هدف آن نیز کاملاً مشخص است که دوسویه مهم‌ان یکی، مانع‌تراشی برای ارتقای روابط ایران با همسایگان جنوبی و دیگری، استفاده از آن به‌عنوان یک اهرم فشار است.

۳ امارات با پیگیری این سیاست عملاً با سیاست منطقه‌ای اروپا و آمریکا در فشار به ایران همراهی می‌کند و این همراهی به‌نوعی با حفظ توازن سیاسی در منطقه مرتبط است. علی‌القاعده، نباید موضوع تنش ارضی ایران و امارات را صرفاً یک اختلاف ارضی میان دو کشور دانست؛ بلکه این موضوع تابعی از مجموعه‌سیاست‌ها، برنامه‌ها و چالش‌هایی است که میان ایران و غرب وجود دارد که موضوع اسرائیل و روابط ایران و آمریکا محور اصلی آن است. تا زمانی که درباره افق روابط ایران با مجموعه غرب یعنی آمریکا و اروپا دورنمای روشنی وجود نداشته باشد، اهرم‌های فشار و تهدید در سطوح و دوره‌های زمانی مختلف وجود خواهد داشت. در بن‌بست باقی ماندن روابط با غرب، موجب استمرار فشار بر ایران و ادامه تحریم‌ها خواهد شد. این دو مولفه (یعنی تحریم و فشار) جزئی مهم از سیاست غرب است که هدف آن، بسوق دادن ایران به سمت معامله‌ای با سود اندک برای ایران است. درست است که در مقطع کنونی توانایی نظامی و از همه مهم‌تر عزم ملی -ایرانی در دفاع از تمامیت ارضی، ادعاهای امارات متحد عربی را به خوردن یک فنجان آب سرد در گرمای نیمروز کویر تشبیه کرده است که هیچ نیازی را برآورده نمی‌کند؛ اما باید به آینده فکر کرد و زمینه‌ها و بستر چنین چالش‌هایی را بین برد. ایران با هر توانی قادر به تحمل مستمر فشار و تحریم نخواهد بود و تقابل با جهان باید به تعامل تبدیل شود و بار پیشبرد این هدف به دوش هم‌تصمیم‌گیرندگان نهایی است و هم به عهده دستگاه دیپلماسی کشور.

رویکرد کنونی دولت امیدوارکننده و درست است؛ اما کندی تبادل دیپلماتیک بین ایران و مجموعه غرب تا حدودی به ضرر ماست، چون تصمیم‌گیری را دشوارتر و اجرای آن را مشکل‌تر می‌کند. دستگاه دیپلماسی کشور فاقد یک ابتکار عملی و روشن است و همین امر، سیاست تعامل با جهان را تا حدودی در هاله‌ای از ابهام قرار داده است.

اتحادیه اروپا در رفتاری غیر معمول و کم‌سابقه از ادعای ارضی امارات متحده عربی درباره جزایر کاملاً ایرانی و تاریخی ابوموسی، تَب و کوچک و تنب بزرگ حمایت کرد. پیش از این، چین و روسیه نیز رفتار مشابهی از خود بروز داده بودند. بدیهی است که امارات متحده عربی از هیچ‌توان و امکانی برای اثبات یا تحمیل خواست خود بر ایران بر خوردار نیست و جامعه بین‌الملل هم فاقد مستندات حقوقی برای پیگیری چنین درخواست و ادعایی است. حال این پرسش پیش می‌آید که امارات متحده عربی با چه هدف و انگیزه‌ای این طرح را دنبال می‌کند و در سوی مقابل، قدرت‌هایی چون اتحادیه اروپا، روسیه و چین با چه هدف و انگیزه‌ای در این بازی مشارکت می‌کنند؟

امارات متحده عربی دولتی فاقد هویت تاریخی است؛ اما به دلیل موقعیت جغرافیایی، حمایت قدرت‌های مؤثر جهانی و مدیریت تعاملی با این قدرت‌ها و شیوه حکمرانی متناسب با موقعیت و شرایط خود هم به ثروت فراوانی دست یافته است و هم به نقطه اتکالی قدرت‌های جهانی تبدیل شده است. حاکم کنونی این امارت با ایجاد انسجام درونی و تدوین یک برنامه درازمدت برای توسعه عملاً به دو مولفه از سه مولفه تبدیل شدن به یک قدرت منطقه‌ای دست یافته است؛ ثروت و توسعه اقتصادی. اما مولفه سوم که «امنیت پایدار» است، زمانی ایجاد می‌شود که امارات بتواند هویت تاریخی و سرزمینی خود را تثبیت کند که عملاً این چالش بزرگ به‌راحتی قابل حل نیست. امارات نه تنها چشم‌داشتی به خاک ایران دارد، بلکه با عربستان، قطر و عمان نیز مشکلات و چالش‌های سرزمینی دارد و فراتر از آن، مدت‌هاست که می‌کوشد حتی در حیاط خلوت عربستان یعنی یمن هم حضور داشته باشد. اما اینکه امارات بیش از هر چیز دیگر روی جزایر ایرانی متمرکز شده است، به چند علت مشخص و روشن است:

۱ چالش با ایران در حال حاضر هم نوعی قدرت‌طلبی است و هم ماموریت. امارات بر حفظ اقتصاد پویای خود که بر تجارت و واسطه‌گری بنا شده، به ادامه وضعیت تنش‌آلود ایران با غرب نیاز دارد. اگر به هر دلیلی این معادله به هم بخورد، بخش زیادی از مزیت تجاری امارات

مجید یونسیان

روزنامه‌نگار و تحلیلگر سیاسی